

gynder da med Andragendet under Nr. 51, Indstillingen under Nr. 5. Afgjørelsen deraf vil jo komme til at ſaa betydelig ſtørre Raſkevidde, end ſelve det Tilfælde, ſom omhandles dert. Forholdet er jo dette, at der i 1886 blev affagt en Højſteretsdom, hvorved Forſtaaelſen af Beſtemmelſerne om Beregning af Arveafgift forandres i Forhold til den tidligere Praksis, og Spørgsmaalet er nu, om Statskaſſen ſkal indlade ſig paa at omberegne og eventuelt tilbagebetale de Arveafgifter, der ere erlagte tidligere af ſelvſtiſtende Arvinger. Det er nemlig Forholdet her i det i Andragendet omhandlede Tilfælde, at Andragerne havde overtaget det paagældende Bo til Behandling uden Skifterettens Mellemkomst. I ſaadanne Tilfælde paahviler det de ſelvſtiſtende Arvinger ſelv at beregne og indbetale Arveafgifterne, under Kontrol ſelvſølgelig af det offentlige. Det kan være meget tvivlsomt, om Statskaſſen har nogen ſom helſt Forpligtelig til i ſaadan Tilbagebetaling, og det maa derfor anses for retteſt, at lade dette Spørgsmaal blive afgjort ved Domstolene. Der er ikke noget at erindre imod, at Andragendet henviſes, men Reſultatet vil ganſke ſikkert blive det, at den paagældende bliver henviſt til at gøre ſit formentlige Krav gældende ved Domstolene. Som ſagt, det maa erindres, at Spørgsmaalets Afgørelſe har en meget vidtrækkende Betydning. — Med Henſyn til Andragendet Nr. 74, Indstilling Nr. 11, ſom angaar en Indvalideforſørgelſesſag, ſkal jeg paa Finansminiſterens Vegne udtale, at han har intet mod Henviſningen, idet jeg ſkal tilføje, at ſaaſremt der ved Sagens Underſøgelse maatte opkomme ny Momenter, ſom kunde lede til en anden Afgørelſe, end der tidligere har fundet Sted, ſkal Sagen ſelvſølgelig komme under fornyet Afgørelſe.

Af de Andragender, der vedrøre Indreminiſteriet, ſkal jeg begynde med Indstillingen Nr. 4, Betænkningens Nr. 47, fra Ringløbing Byraad om Statsunderſtøttelse til Forunderſøgelſer angaaende et Havneanlæg ved de ſaakaldte „Hvide Sande.“ Det, ſom Byraadetønſter her, er jo et Beløb af 7,000 Kr. for at kunne ſaa udarbejdet et Projekt til et ſaadant Havneanlæg. I den Henſeende maa der beſtemt ſondres imellem, om det er Meningen, at Staten ſkal anlægge Havneanlægget, eller om Kommunen tror ſig i Stand til ved private Midler ſelv at magte dette Anlæg, magte det ſaaledes, at det ikke blot vil komme til Berden, men at det ogſaa i Fremtiden vil kunne beſtaa, uden at Staten ſkal yde noget væſentligt Bidrag til dets Vedligeholdſe. Det fremgaar ikke fuldstændigt af Andragendet, om Ringløbing

Byraad tror ſig i Stand til at overkomme dette Anlæg uden Tilſtud fra Staten. Skulde det virkelig være ſaaledes, at Kommunen ſkulde være i Stand dertil, lynes jeg, der kunde være god Grund til at komme den til Hjælp til Udarbejdelsen af et Projekt, men inden man kan udtale ſig nærmere om Sagen, maa man alſaa have Byraadets Erklæring i ſaa Henſeende. Det er det, jeg ſaa ſkal gøre, naar Andragendet bliver henviſt, og jeg ſkal ſtille mig til det ſaaledes, ſom ogſaa det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ſte Valgkreds (S. C. Chriſtjenſen) ventede, jeg vilde gøre. Hvis det derimod ſkulde viſe ſig, at Byraadets Opfattelse er den, at Staten ſkal anlægge Havnen derovre, ſaa er det jo en Selvfølge, at ſaa maa ogſaa Staten projektere Anlægget, og ſaa vil der ikke kunne foretages videre ſølge det foreliggende Andragende. — Jeg kommer ſaa til en gammel Bekendt, nemlig Andragendet fra Gjerne af de tidligere ſleſvigſke Plovtaalsjorder, om en nærmere Underſøgelse af deres Statteforhold. Andragerne vønſte nedſat en Kommiſſion for at ſaa dette Spørgsmaal oplyſt. Det er meget tvivlsomt, om der er Anledning til at nedſætte en Kommiſſion derom. Forholdet er jo ordnet ved Lov af 29de Marts 1867, en Lov, der udkom paa en Tid, da man ganſke anderledes end nu havde ſamtlige de Oplyſninger, ſom ere af Bigtighed, paa rede Haand. Der levede den Gang Folk, ſom var nøje inde i ſleſvigſke Statteforhold, og det vil ikke være let, hvis man nu optager Sagen til fornyet Underſøgelse, at finde Folk, der have det fornødne Kendskab dertil. Det er et Omraade, hvorpaa i Virkeligheden meget ſaa ere hjemme. Der hører en ſtærkt udviklet Detailkendskab til for at kunne være inde i alle de forſtellige Fordebogsafgifter, ſom her er Tale om. Smidlertid er det min Opfattelse, at det Andragende, her er fremkommen, eller rettere ſagt, ſom fremkom forrige Aar og nu er gentaget, hviler paa en Misforſtaeſe. Man tror ſig forurettet derovre, men ganſke ſikkert uden Grund, og navnlig ſkal jeg udtale — for ſaa vidt Sagen hører under mig — den hører tillige under Finansminiſteren, at naar man har anket over, at man ſkulde være bleven forfordelt ved Statteanſættelſen, er dette urigtigt. Der blev ved Statteanſættelſen i de inorporerede Diſtrikter taget Henſyn til, at man ſkulde ſtille dem lige med de kongerigſke Diſtrikter, ſaa at Vægten blev lagt paa den Forbedring, der kunde være ſtet af Jorderne, ſiden Matrifuleringen fandt Sted i Kongeriget. Der er ſaaledes anket over, at der er paalagt Jorderne derovre Gammelfkat i Lighed med